

Motion till riksdagen 2006/07:C300

av **Luciano Astudillo (s)**

Studenters villkor på bostadsmarknaden

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som i motionen anförs om förbättrade villkor och förutsättningar för studenter på bostadsmarknaden.

Motivering

Malmö högskola har under det senaste årtiondet expanderat kraftigt samtidigt som ett ökande antal studenter i Lund och Danmark valt att bosätta sig i Malmö. Bostadsmarknaden har inte hängtt med i utvecklingen, och det medför stora problem för studenter som vill bosätta sig i staden. Problemen utgörs något förenklat av tre delar: bristande utbud, bristande transparens på bostadsmarknaden samt svårigheter relaterade till själva sökandet av bostad. Alla dessa problem är generella för bostadsmarknaden i Malmö, men drabbar studenter synnerligen hårt. Studenter saknar ekonomiska förutsättningar och kommer ofta från en annan del av landet och saknar därmed de kontakter som idag behövs för att kunna etablera sig på bostadsmarknaden. Något som ytterligare försvårar situationen för just studenter är att de får sina antagningsbesked i mitten av juli. Studenter har därmed drygt en månad på sig att hitta en bostad till skillnad från många andra som lättare kan planera sitt liv och sitt bostadssökande.

Det bristande utbudet på bostadsmarknaden är ett generellt problem för Malmös alla befolkningsgrupper, men särskilt tydligt för studenter. I dagsläget finns cirka 1 400 studentbostäder i staden, att jämföra med uppemot 20 000 studenter vid Malmö högskola varje år och det stora antalet studenter vid andra närliggande lärosäten som bor i staden. Studenter som antagits till utbildningar vid högskolan och vill flytta till Malmö tvingas i dagsläget att välja andra studieorter eftersom bostadssituationen är så brydsam. En stor del

Fel! Okänt namn på

av det som byggs i staden utgörs av större lägenheter, bostadsrätter och villor. Ofta anförs argumentet att byggandet av sådana bostäder leder till flyttkedjor som i slutändan frigör bostäder som kan passa för studenter. I Malmö har det dock visat sig att många av de nybyggda bostäderna istället attraherar de resursstarkare i Öresundsregionen och därmed inte ger upphov till flyttkedjor i den omfattning som önskas. Fler billiga hyresrätter behövs för att täcka det behov som studenter och andra ekonomiskt resurssvaga grupper har.

Det bristande utbudet på studentlägenheter och billiga hyresrätter leder till att många hänvisas till andrahandsmarknaden för att få tak över huvudet. Andrahandsmarknaden är präglad av korta boendetider och en stor osäkerhet om framtiden, samtidigt som det fullständigt saknas transparens, vilket riskerar att leda till att godtycke och diskriminering får fritt spelrum. Bristen på transparens är något som även präglar förstahandsmarknaden. Den stora majoriteten av aktörerna på bostadsmarknaden redovisar över huvud taget inte på ett överskådligt sätt under vilka premisser lägenheter tilldelas. Det fåtal som redovisar principer gör det inte på ett sätt som för den enskilde kan användas för att förutsäga möjligheterna att faktiskt få en lägenhet. Det råder en i det närmaste total brist på transparens på bostadsmarknaden, vilket innebär att den bostadssökande inte kan förutsäga när eller om han eller hon faktiskt ska lyckas få tag på en lägenhet. Också detta är något som framförallt drabbar resurssvaga grupper som inte har råd med osäkerhet. Ett kösystem är ett sätt att närma sig problemet, men lättförståeliga kriterier för hur tilldelning av bostäder går till är ett enklare sätt att komma åt samma problem. När investeringsstimulans och investeringsstöd nu försvinner måste nya åtgärder vidtas för att säkerställa att alla får plats på bostadsmarknaden, även studenter och andra resurssvaga grupper.

Svårigheterna i själva bostadssökandet är ytterligare ett problem som är mycket tydligt i Malmö. För att maximera chanserna att få en bostad bör den bostadssökande kontakta hundratals aktörer på såväl förstahandsmarknaden som andrahandsmarknaden. Bara att få fram kontaktuppgifter till alla dessa aktörer är att betrakta som ett heltidsarbete. Att sedan ringa eller skriva till dessa med förfrågningar om bostäder är utan tvekan ett gigantiskt arbete. Återigen slår detta hårdare mot vissa grupper. Att ägna motsvarande ett heltidsjobb åt att enbart söka bostad är det ett fåtal som har råd att ta sig tid till. För studenter innebär det att den som tvingas sommarjobba för att klara ekonomin kommer att ha en betydligt sämre möjlighet att hitta en bostad än den som inte behöver sommarjobba. Åtgärder för att förenkla detta är relativt lätta att vidta, men då ingen verkar uppfatta det som sitt ansvar att krävs det åtgärder för att se till att något händer.

Sammanfattningsvis är det idag mycket svårt för studenter att få tag på en bostad. Det krävs en stor arbetsinsats för att lyckas, och även med en stor arbetsinsats gäller det att lita till slumpen eller goda kontakter. Detta slår hårt mot studentpopulationen i sin helhet, men särskilt hårt mot studenter som saknar ekonomiska och sociala resurser för att hantera problemen. Det är ett hot mot mångfalden inom högre utbildning, och ett problem som har implikationer långt utanför utbildningssektorn.

Fel! Okänt namn på

Stockholm den 26 oktober 2006

Luciano Astudillo (s)